

куствата и практическата философия" (1796), "Нѣколько идеи върху прилагането на добрия вкусъ" (1796), "Характери на интересни хора" (4 тома).

Руайе, Етиенъ — Royer, Étienne — французски компонистъ, род. 1882 въ Гренобль, умр. 1928 въ Парижъ, ученикъ на д'Енди и Серий въ "Скола канторумъ" въ Парижъ. Творби: една симфония, една серенада, 2 сюита и единъ "Мистиченъ танцъ" — за оркестър; "Cantus memorialis" за цигулка и оркестър; два струнни квартета: "За времето на жетвата" и "За майски празници", едно клавиртио, сюита за пиано, соната за цигулка и пиано, по една соната за пиано и за клавесинъ; Ноктурно за виолончель и пиано, 4 къса за цигулка и пиано, "Salve regina" за 3 гласа, мотети, пѣсни съ оркестър и пиано, писаль "Хармонически бележки".

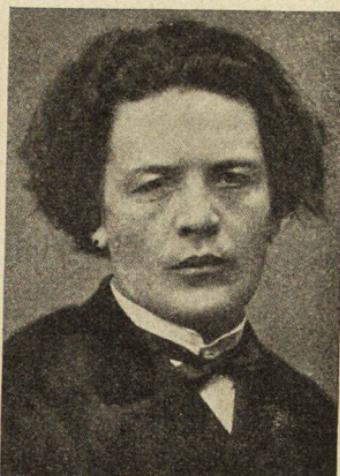
Руанеманъ, Даниелъ — Ruaneman, Daniel — холандски компонистъ отъ крайното модерно направление, род. 6 авг. 1886 въ Амстердамъ, училъ въ тамошната консерватория, но повече самоукъ, писалъ: "Иероглифи" за 3 флейти, звѣнци, челеста, арфа, 2 мандолини, 2 китари и пиано; симфония за малъкъ оркестър, флейта, обой, кларинетъ, хорна, саксофонъ, електронъ, арфа, звѣнци, 2 мандолини, 2 китари и соловъ гласъ; "Риданието на Мамелукъ" за цигулка и пиано, соната за цигулка-соло, "Клоунът" — психосимволична драма, "Играта на Робенъ и Маринъ"; операта "Братя Карамазови", "Абсолютното" — за алть-соло, единъ струненъ квартет, Китайски пѣсни и Тагорови пѣсни.

Рубато, ит. rubato, или *Tempo rubato* или *rubamento di tempo* — означава, че при изпълнението на особено изразителни мѣста не се съблюдава точната метрономна бързина, а темпото се ускорява или забавя.

Рубебъ — струненъ, лжковъ инструментъ съ 2 корди, настроени на квинта единъ отъ другъ. Билъ въ употреба през XII и XIII в.

Рубинщайнъ, Антонъ — Rubinstein, Anton — единъ отъ най-голѣмите пианисти на всички времена, и белег-

житъ компонистъ, род. 28 ноем. 1829 въ Вехотинецъ при Балта, умр. 20 ноем. 1894 въ Петерховъ, училъ при майка си и при Алекс. Вилуанъ, а теория при Денъ въ Берлинъ. 1841 свири въ Парижъ—предъ Листъ, съ

Антонъ Рубинщайнъ

много голѣмъ успѣхъ, и следъ това, предприема концертни обиколки изъ Англия, Холандия и Германия, — 1848 се връща въ Петербургъ. 1854 концертира въ западна Европа, връща се въ 1858, а 1862 основава Петербургската консерватория, на която е билъ директоръ до 1867, когато предприема ново голѣмо концертно турне изъ Европа и Америка. 1887—90 е пакъ директоръ на Петербургската консерватория, а следъ това се отдава изключително на композиция. Като пианистъ, Р. се нарежда между най-великиятъ, неговата мощна игра, страстніятъ му и пламенъ темпераментъ, и необикновена сила на израза съ възпламенявали до крайни предѣли слушателите му. Въ областта на композицията Р. също създава нѣщо значително, което е въ стила на романтизмъ (изѣмски), но носи белега на неговата страстна и избухлива натура. Творби: 6 симфонии, една сюита, една тонова картина „Русия“,